

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 39	Utgitt 17 oktober	1947
Innhold		Side
Skr. om gjennomføring av husleieloven i Hidra 827 » om snarefangst av ryper i Bakke 827 » om bandtvang for hund i Kvænanngen 828 » om politivedtekt for Evanger 828 » om bruk av jordlovens § 55 overfor innabygdsboende i Vestby 830 » om bruk av veronal m. v. til fangst av rovdyr i Fjotland, Øyslebø og Aseral 831 » om bruk av § 55 i jordlova imot innabygdsbuande i Fjaler 831 » om tillegg til politivedtekten for Vadsø 832 » om at bygningsloven gjøres gjeldende for Tuffjord og Gjesvær i Måsøy 832 Lov om Raufoss Ammunisjonsfabrikker, Kongsberg Våbenfabrikk og Marinens Hovedverft 832 Millombils lov om folk som kom hurt i krigstida 835 Midlert. lov om forbud mot lønnsauke 838 Res. om ikrafttreden av lov om Statens Lånekasse for studerende ungdom 840 » om nedsettelse av konsesjonsgrensene for Røyken 840 » om skatteplikt av assuransegevinst 841 » om endr. av bestem. om investeringsfond for skogbruket 841		

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

2 oktbr.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av herredstyret i Hidra kommune, Vest-Agder fylke, 5 august og 16 september 1947 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Hidra.

Vedtekta lyder så:

Paragrafene 37, 38 og 39 i husleieloven skal gjelde i Hidra kommune.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

3 oktbr.

Med dette gjøres følgende tillegg til punkt 2 i de jaktbestemmelser som ble gitt for Vest-Agder ved departementets skrivelse av 26 juli 1947:

Snarefangst av ryper er tillatt i Bakke herred, Vest-Agder fylke, fra og med 15 oktober 1947 til utgangen av februar 1948.

6 oktbr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Hermed stadfestes vedtak av 26 august 1947 av Kvænangen herredstyre, Troms fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmes at enhver eier eller besitter av hund i Kvænangen herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida 1 mai til 30 oktober. Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter, og heller ikke dresserte gjeterhunder som sammen med gjeter følger buskap på beite.

7 oktbr.

Skriv frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjeven ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for heradi i riket, lov av 22 mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlege forestellingar m. v., lov av 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga, stadfester Justisdepartementet vedtak av Evanger heradstyre, Hordaland fylke, i møter 27 juli 1946 og 16 august 1947 om ny politivedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. På eller nær ålmenn veg må ikkje folk stima saman, fara med ståk, slagsmål, stein- eller snøballkasting eller noko anna som kan vera til meins for vegfarande eller skipla ro og orden.

Når folk er samla på ålmenn veg, skal dei til kvar tid retta seg etter dei påbod politiet (lensmannen) gjev til å halda ro og orden.

Med ålmenn veg er i denne vedtekta meint kvar veg, plass, bru eller annan stad som er etla til eller der det er ålmenn ferdsel.

§ 2. På eller attmed ålmenn veg er det forbodi å spela kort, dansa eller nyta rusdrykk.

§ 3. Under aking med kjelke, sparkstøtting, ski og liknande på ålmenn veg må ein syna turvande varsemd.

§ 4. På eller utover ålmenn veg må ingen skyta med skytevåpen, brenna av krutt eller fyrverkerisaker, eller laga noko slags sprengsmell som kan vera til fare for vegfarande eller skipla ferdsla. Utan serleg heimel må ingen bera ladd skytevåpen på ålmenn veg.

§ 5. Hundar som er sinte eller brukar fara mot eller å bita folk eller husdyr som ferdast på ålmenn veg, eller å skremma dei med gøyning eller med å renna etter dei, skal eigaren eller brukaren halda i band eller lata gå med munnkorg. Mannvonde husdyr må ikkje gå i beite som ligg inn til ålmenn veg utan at det er fullgodt gjerde

ikring. Ukjende hundar og hundar som er herrelause eller flakkar omkring som dei skulde vera det, kan politiet (lensmannen) setja inn og gjera det kjent med lysing i blad eller oppslag, dersom hundane på ålmenn veg. Melder ikkje eigaren seg innan 5 dagar og legg dei utgifter som har gått med, kan hunden seljast eller avlivast.

§ 6. Avfall, spikar, glasbrot, flasker og liknande må aldri verta kasta på ålmenn veg. Skogsavfall, kvist, bar og anna må ikkje verta liggjande på vegkant, vegskråning eller i veggroft.

§ 7. Det er forbodi å skjera, skriva eller teikna på gard og grind, vegstolpar, hus eller mur som vender ut mot ålmenn veg. Treplantingar, blomar, eller andre ting som skal vera til ålmenn nytte eller pryd, må ikkje skadast på noko vis. Lovleg oppsette plakatar eller kunngjeringar må ikkje rivast ned, flyttast, sulkast til eller gjerast uleselege.

§ 8. På kyrkjegard må ingen leika eller bruka åtferd som ikkje høver på såvoren stad. Ingen må gjera skada på gravstader, blomar eller gjerde.

§ 9. Samkomer med dans eller andre samkomer der føremålet heilt eller for det meste er moro eller tidartrøyte, må ikkje haldast utan løyve frå politiet (lensmannen) dersom det er tilgjenge for ein uavgrensa krins av personer eller for folk som står i eit lag eller liknande samskipnad. Løyve vert gjevi til ein einskild ansvarleg person som har skyldnad å syte for naudsynleg orden. Slike samkomer skal vera slutt kl. 2 natt. Politiet fastset dei vilkåra som det finn turvande og har rett til å vera tilstades.

§ 10. Ingen må halda offentlege konsertar, førestellingar eller framsyningar som er nemnt i lov av 22 mai 1874 §§ 1 og 4, eller halda skytebane, ringkasting eller liknande, eller som næring halda offentleg dans, maskerade eller karusell utan løyve frå politiet (lensmannen). Slike tilstellingar skal vera slutt innan kl. 2 natt.

§ 11. For løyve etter § 10 vert å leggja ei avgift til heradskassa på 10—20 % av bruttoinntekta frårekna avgift til staten, etter avgjerd av politiet (lensmannen). Bygda sine egne lag er fritekne for avgift, sameleis tilstellingar som vert haldne for velgjerande føremål. Avgift kan ettergjevast av formannskapet.

§ 12. På offentlege samkomer av alle slag må ingen syna usømeleg framferd eller gjera noko som kann skipla eller vera til meins for samkoma. Fulle folk og dei som ber seg usømeleg åt, skal visast bort. Dei som skipar til samkoma, har plikt til å syta for orden og sømd.

§ 13. I gata på Evanger skal kvar huseigar halda reint fortuet utanfor eigedomen sin. Bos og avfall må brennast eller leggjast ein stad som er tilvist til slikt bruk.

7 oktbr. § 14. Det er forbodi å selja eller gjeva tobakk i noko form til born under 15 år. Mot dagsett skriftleg fråsegn frå foreldre eller andre føresette kan born under 15 år få lov til å kjøpa tobakk når mengda er oppgjeven.

§ 15. Brot mot desse vedtektene vert straffa etter § 339, 2 i straffelova.

§ 16. Desse vedtektene tek til å gjelda straks dei er stadfeste av Justisdepartementet. Frå same tid går ut: Politivedtekter for Evanger herad, stadfest av Justisdepartementet 16 mars 1925.

7 oktbr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved meddeles at departementet har godkjent de av Vestby herredstyre 29 mars 1947 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innbygdsboende eiere av jordbruk i Vestby herred, Akershus fylke.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking og de til enhver tid rådende drifts- og arbeidsforhold, samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid. 7 oktbr.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

7 oktbr.

Med hjemmel i § 22 i lov om jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 gis med dette tillatelse til i Fjotland herred, Vest-Agder fylke, å bruke veronal og stryknin og i Øyslebø og Åseral herreder tillatelse til å bruke veronal til fangst av rovdyr.

Giften må ikke legges ut før 1 november og må samles inn og tilintetgjøres innen 1 mai hvert år.

Tillatelsen gjelder inntil videre.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

7 oktbr.

Med dette vert meldt at departementet har godkjent dei vedtekter for bruk av § 55 i jordlova imot innabygdsbuande eigarar av jordbruk, som Fjaler heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, har fastsett i møte 5 februar 1947.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Dersom jordbruk som eigast av innabygdsbuande er i vanhevd, kan jordstyret i samsvar med det som er fastsett i § 55 i lov frå 22 juni 1928 om ymse jordspørsmål, gje eigaren pålegg om å driva bruket opp i forsvarleg hevd. Jordstyret må i kvart tilfelle føreåt få godkjent pålegget av Landbruksdepartementet.

Når det skal avgjerast om eit bruk er i vanhevd, må det mellom anna takast omsyn til lægje og korleis jorda er skikka for dyrking, og om drifta kan seiast å vera sers dårleg samanlikna med det som er medels for tilsvarende jord i heradet.

§ 2. Heile jordstyret skal føreåt fara over jordbruket det gjeld. Eigaren skal få eit høveleg varsel om overfaringa og kan vera til stades. Før jordstyret gjev sitt pålegg skal han få uttala seg. Deretter må jordstyret søkja om godkjenning av departementet.

7 oktbr. § 3. Før det vert gjevi slikt pålegg, skal jordstyret freista å få eigaren til godviljug å gjera dei arbeid som jordstyret finn er turvande for å få jorda opp i forsvarleg hevd.

Jordstyret skal i sitt pålegg til eigaren seia frå kva som vantar ved drifta og fastsetja dei arbeid som skal gjerast.

§ 4. For å gjera dei arbeid som er fastsett i pålegget, skal eigaren få ein rimeleg frist, som vert å avpassa etter storleiken og arten av dei arbeid som skal gjerast. Når arbeida og fristen fastsetjast, skal det takast omsyn til eigarens økonomiske stode og personlege arbeidsevne.

§ 5. Jordstyret fastsett ei årleg pengebot som skal betalast dersom dei pålagte arbeid ikkje vert gjort. Denne pengebot skal betalast kvart år og vert å rekna frå den tid eigaren får melding om bota. Ho kan ikkje i noko tilfelle krevjast betalt før arbeidsfristen er ute.

§ 6. Bota vert å fastsetja og kunngjera for eigaren samstundes med pålegget om dei arbeid som skal gjerast. Når storleiken av bota skal fastsetjast, må jordstyret nøgje prøva alle omstende som truleg kan ha innverknad på ho, og serleg eigaren sin økonomiske evne.

Bota må ikkje i noko tilfelle vera høgare enn kr. 1 000 for året. Ho krevjast inn og nyttast i samsvar med § 54 i jordlova.

9 oktbr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpsteder stadfester Justisdepartementet herved med en endring vedtak av Vadsø bystyre i møte 21 juli 1947, hvorved § 26 i politivedtekten for byen gis følgende tillegg som 3. ledd:

Det er forbudt å la løse hunder ferdes på offentlig gate i tida fra 1 mai til 15 oktober.

9 oktbr. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende for Tufjord og Gjesværi Måsøy herred, Finnmark fylke.

10 oktbr. **Lov om Raufoss Ammunisjonsfabrikker, Kongsberg Våpenfabrikk og Marinens Hovedverft.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 oktober 1947 sålydende:

§ 1. Raufoss Ammunisjonsfabrikker, Kongsberg Våpenfabrikk og Marinens Hovedverft skal fra den tid Kongen bestemmer være

selvstendige rettssubjekter som organiseres og ledes etter bestemte melsene i denne lov. 10 oktr. Nr. 1.

I den utstrekning Stortinget bestemmer det, skal Staten også etter dette tidspunkt ha ansvar for forpliktelser som styret og representantskapet påfører bedriftene.

§ 2. Overdragelsessummen for Raufoss Ammunisjonsfabrikker og Kongsberg Våpenfabrikk med tilbehør og varebeholdning av enhver art fastsettes til den ved overtakelsen bokførte verdi. For Marinens Hovedverft settes overdragelsessummen til hva bedriften trolig ville utbringe ved samlet salg i det åpne marked.

De forpliktelser som knytter seg til bedriftene den dag overtakelse finner sted, går til fradrag i overdragelsessummen. Videre gjøres det fradrag for verdien av sosiale eller kulturelle anlegg eller fonds til slike formål og like ens helt eller delvis fradrag for maskiner og anlegg som overhodet ikke eller bare delvis nyttes i fredstid.

De beløp som kommer til fradrag i den bokførte verdi for Raufoss Ammunisjonsfabrikker og Kongsberg Våpenfabrikk, samt overdragelsessummen og fradragsbeløpene for Marinens Hovedverft, fastsettes ved særskilt takst av 3 takstmenn som oppnevnes av Justitiarius i Oslo byrett. Nærmere regler om takstene gis av vedkommende departement. Utgiftene ved takstene bæres i sin helhet av Staten.

§ 3. De militære bedrifter har til formål å framstille militære produkter og utføre militære reparasjoner, liksom de skal være nøkkelbedrifter ved eventuell produksjon av forsvarsmateriell ved sivil industri. Så langt det lar seg forene med deres formål etter første punktum, kan de militære bedrifter framstille sivile produkter og utføre annet sivilt arbeid.

§ 4. Bedriftenes verneting og forretningskontor skal være ved bedriftenes hovedproduksjonssted.

Anmeldelse til firmaregistret skjer i samsvar med reglene i lov nr. 6 av 17 mai 1890, dog slik at firmaanmeldelsen bare skal inneholde opplysning om bedriftenes firmanavn, art og formål, styremedlemmenes navn og bopel og opplysning om hvem som har selskapets prokura.

§ 5. Hver bedrift skal ledes av et styre som treffer avgjørelse i alle saker som ligger innenfor bedriftens formål og ikke i medhold av lovens § 8 tilligger representantskapet.

Styret består av den administrerende direktør for bedriften samt 6 medlemmer som med personlige varamenn oppnevnes av Kongen eller den han gir fullmakt for 3 år. I oppnevningen fastsettes hvem som skal være formann og varaformann. Arbeiderne og funksjonærene ved bedriften skal være representert i styret hver med 1 med-

10 oktbr. lem, som dog ikke kan være formann eller varaformann. Av de første Nr. 1. gang oppnevnte medlemmer av styret oppnevnes 2 for henholdsvis 1, 2 og 3 år.

§ 6. Styret innstiller overfor representantskapet på ansettelse av administrerende direktør og ansetter funksjonærer for øvrig i selskapet og bestemmer disses lønns- og arbeidsvilkår.

Administrerende direktør skal ha prokura og ha den daglige ledelse av bedriften.

Styret kan også etter vedtak med $\frac{2}{3}$ flertall i fulltallig styre gi prokura til andre funksjonærer.

§ 7. Styret er beslutningsdyktig når 5 medlemmer er til stede. Styret forplikter bedriften ved underskrift av formann og 1 medlem.

§ 8. Hver bedrift skal ha et representantskap på 15 medlemmer med personlige varamenn, hvorav 9 velges av Stortinget og 6 oppnevnes av Kongen eller den han gir fullmakt.

Representantskapet er beslutningsdyktig når 9 medlemmer er til stede.

Representantskapet trer sammen en gang hvert halvår eller så ofte styret eller representantskapets formann bestemmer det. Representantskapets formann og varaformann velges av representantskapet blant de av Stortinget valte medlemmer av representantskapet.

Representantskapet skal:

- a. ansette administrerende direktør etter begrunnet innstilling fra styret og bestemme hans lønns- og arbeidsvilkår.
- b. behandle halvårsrapporter fra styret om selskapets virksomhet.
- c. avgi uttalelse om årsberetning og regnskap før de sendes vedkommende departement og Stortinget.
- d. etter innstilling fra styret fordele bedriftens overskudd bortsett fra den fordeling som følger av § 10.
- e. avgjøre etter begrunnet innstilling fra styret saker som gjelder kjøp eller salg av fast eiendom, nybyggingsarbeider av større omfang og opptak av lån over en grense som Kongen fastsetter. Slike lån må approberes av Kongen.
- f. uttale seg om forslag til nye bevilgninger til beredskapsanlegg.
- g. uttale seg om eller avgjøre saker som forelegges for representantskapet av Stortinget, vedkommende departement eller av styret.

§ 9. Det departement eller den institusjon som Kongen bestemmer, kan la seg representere i styret og representantskapet uten stemmerett.

Styrets og representantskapets godtgjørelse fastsettes av Kongen eller den han gir fullmakt.

§ 10. Av bedriftens netto-overskudd etter at nødvendige av- 10 oktbr.
skrivninger er foretatt, anvendes 10 % til ekstraordinære velferds- Nr. 1.
formål for bedriftens funksjonærer og arbeidere og 15 % til gratiale
til de samme.

Beløpene anvendes og fordeles etter styrets nærmere bestem-
melse.

§ 11. Styret skal utarbeide en ny pensjonsordning felles for
bedriftens arbeidere og funksjonærer. I vedtektene for denne pen-
sjonsordning treffes vedtak om hvilke av de ved bedriften ved over-
takelsen ansatte arbeidere og funksjonærer skal ha høve til å bli
medlem av denne nye pensjonskasse.

Styrets forslag til pensjonsordning forelegges representantska-
pet til uttalelse og Stortinget til godkjenning.

§ 12. Funksjonærer som ansettes ved bedriftene fra det tids-
punkt Kongen bestemmer i medhold av § 1, går ikke inn under lov
om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918.

§ 13. De bedrifter som omhandles i denne lov, er undergitt be-
stemmelsene i lov av 8 april 1938 om opplegging av reservefond m. v.
i selskaper, § 1, første og siste ledd og annet ledds første avsnitt,
§ 2 og § 4.

§ 14. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av
denne lov.

§ 15. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 oktober 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Millombils lov um folk som kom hurt i krigstida. 10 oktbr.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Nr. 2.

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 3 oktober 1947
som lyder so:

§ 1. For dei tilfelle, då det er mest trulegt, at folk som kom
hurt i tida frå 9 april 1940 til 31 desember 1945, har mist livet ved
fiendsferd, krigshendingar eller andre tilhøve som krigen var skuld i,
gjeld fyresegnene i 1. kapitel §§ 1—7 og 15—17 i lov 12 oktober 1857
«om forsvundne og andre fraværende personer», med dei avvik som
fylgjer av denne lova. Paragraffane 8—14 i den lova skal ikkje
nyttast.

10 oktbr. § 2. Dei fristane som er fastsette i §§ 4 og 5 i lova frå 12
Nr. 2. oktober 1857 skal i samme fylgd vera eit år og tri år. § 4 gjeld til-
svarande når den burtkomne openbart var i alvorleg livsfare den siste
tid det er kjent at han var i live. Siste punktum i § 5 i den nemnde
lova gjeld ikkje.

Ervingane til den burtkomne, ektemaken hans og andre det
kan ha rettsvikt for, kan reisa sak til å få dom for at han skal
reknast for avliden. Påtalemakta har rett til å vera med i saka for
å ta vare på samfunnsgagnet og skal få varslingsfrå retten um saka.
Retten skal sjølv mint syta for å få fram flest mogeleg opplysningar
til trygd for rett avgjerd.

Elles gjeld fyresegnene i §§ 4—7 i lova frå 12 oktober 1857,
men soleis at det som der er sagt um ervingane gjeld alle saksøkjjarar.

§ 3. Kjem det fram opplysningar som gjev visse for at den
burtkomne ikkje liver lenger, skal saka leggjast burt. Elles skal retten
segja dom. Domen skal anten gå ut på at den burtkomne vert rekna
for avliden, eller på frikjenning. Sakskostnadene skal saksøkjaren
bera, soframt ikkje retten fastsett at dei skal takast av buet etter
den burtkomne.

Dom som gjeng ut på, at den burtkomne vert rekna for avliden,
skal fastsetja kva dag vert rekna for avferdsdagen. Det skal vera
den dagen det er trulegt at den burtkomne døydde. Er det uråd å
setja nokon slik dag, skal det vera den dagen fristane etter § 2,
fyrste leden tek til. I domsslutningen skal det stå at det er denne
lova som er domsheimelen.

Alle som har saksøkjingsrett etter § 2, andre leden, kan anka
domen og krevja uppatt-taking. Det same gjeld påtalemakta og verje
som er oppnemnd etter § 1 i lova frå 12 oktober 1857.

§ 4. Rettskraftig dom som gjeng ut på at den burtkomne vert
rekna for avliden, gjeld for og mot alle og skal leggjast til grunn
i alle høve der det har rettsvekt um den burtkomne er i live eller ikkje.

§ 5. Når dom som gjeng ut på at ein burtkomne vert rekna
for avliden, er vorten endeleg, skal skifteretten ta seg av buet hans
og luta det ut til dei som var ervingane hans på den fastsette av-
ferdsdagen. Dette gjeld likevel ikkje i dei tilfelle som er nemnde i
§§ 87 og 88 i skiftelova frå 21 februar 1930. Fresten etter § 87, jfr.
§ 83 nr. 1 i skiftelova, skal reknast frå den dagen domen vart
endeleg.

§ 6. Når nettomidelen etter ein som kom burt i krigstida (jfr.
§ 1) ikkje er over 3 000 kronur, kan ektemaken eller ervingane hans,
so snart fristane etter § 2 fyrste leden, jfr. lov 12 oktober 1857 §§ 4
og 5 er ute, krevja utan dom at midelen vert skift offentlig som

um den burtkomne var avliden den tid han kom burt. Kva tid det var, fastset skifteretten. Denne avgjerda kan skifteretten gjera um so lenge buet ikke er utluta. Fyresegnene i § 5 andre og tridje punktum gjeld tilsvarande. 10 oktbr. Nr. 2.

§ 7. Liver den burtkomne, kan han innan 20 år frå den dagen som er fastsett i domen eller av skifteretten etter § 6, krevja midelen sin tilbake av dei som ervde han.

Vert det prova at den burtkomne døydde på eit anna tidspunkt enn det som stend i domen eller er fastsett av skifteretten etter § 6, kan dei som etter det er rette ervingane hans, krevja arve-midelen utlevera. Kravet må setjast fram innan 10 år frå den fast-sette avferdsdagen.

Ingen erving er skyldig til å gjeva tilbake meir enn han tok imot.

Er den mottekne arven avhend eller oppbruka, er ervingen ansvarleg for det som var verdet på avhendings- eller oppbrukings-tida, men ikkje meir enn ein like god ting av same slag er verd på den tid då tilbakesøkjingskravet vert reist. Kravet mot ervingen kan setjast ned eller falla burt, når det etter hans kår, eller etter tilhøva elles vart urimelegt at han svara fullt ut for dei verde han ikkje har lenger. I fall det mottekne er tapt utan at ervingen er skuld i det, er han andsvarsfri.

Inntekt som er innvunni av midelen fyrr det er sett fram krav etter fyrste eller andre leden, er ikkje ervingane andsvarlege for.

§ 8. Trygdesum som er utbetala etter endeleg dom etter § 2, kan trygdelaget krevja tilbake innan 20 år frå den fastsette avferdsdagen så fram det syner seg at den burtkomne liver eller at han døydde på eit slikt anna tidspunkt at trygdesummen ikkje skulde vore utbetala. Kravet kan setjast ned eller falla burt etter fyre-segnene i § 7, fjerde leden. Pengesum som trygdelaget ikkje kan få tilbake frå mottakaren, skal reknast frå i det trygdelaget elles kan vera skuldig etter trygdeavtala.

Trygdelaget kan rekna trygdehovet for upp- og avgjort med den utbetalinga det har gjort i samsvar med domen. I so fall gjeng det kravet som trygdelaget har, over på den attkomne.

§ 9. Har offentleg eller privat skipnad betala ut pensjon, liv-rente eller annan studnad i samsvar med endeleg dom etter § 2, kan det utbetalte ikkje krevjast att frå mottakarane um det so syner seg at den burtkomne liver.

Men det som er utbetala gjeng frå i det studnadskravet som den tilbakekomne kan gjera gjeldande for den tida han var rekna for burtkomen.

10 oktbr. § 10. Fyresegnene i §§ 8 og 9 gjeld tilsvarende når ytingar som Nr. 2. nemnt i desse paragrafane er utbetalt fyrr denne lova tok til å gjelda av di det vart rekna med at nokon som nemnt i § 1 vart avliden.

§ 11. Har ektemaken til den burtkomne gift seg uppatt, har endeleg dom etter § 2 den verknaden at det fyrste ekteskapet dermed er endeleg oppløyst. Dette gjeld jamvel um domen seinare vert avgilda eller brigda etter anke eller uppatt-taking. Elles stend ekteskapet ved makt, i fall den burtkomne er i live.

§ 12. Denne lova tek til å gjelda straks. Ho gjeld òg for saker som då er i gang med heimel i Kapitel 1 i lov 12 oktober 1857. Dom etter lova frå 12 oktober 1857 hindrar ikkje at sak vert reist etter fyresegnene i denne lova. I den nye saka kan retten — um han held det forsvarlegt — la vera å kalla inn den burtkomne etter reglane i § 6 i lova frå 12 oktober 1857.

Fresten etter fyrste punktum i § 15 i lova frå 12 oktober 1857 byrjar ikkje i noko tilfelle fyrr denne lova har teke til å gjelda.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 10 oktober 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 oktbr. **Midlertidig lov om forbud mot lønnsauke.**

Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 oktober 1947 sålydende:

§ 1. Denne lov gjelder for all privat og offentlig virksomhet med unnatak av statstjeneste som går inn under lov av 6 juli 1933 om forhandlingsrett for statstjenestemenn.

§ 2. Så lenge denne lov gjelder, må ingen lønnsauke finne sted uten å ha heimel i § 3.

Lønnsauke er:

a. å gi lønnstillegg av enhver art, såleis også dyrtidstillegg, gratialer, gaver, naturalytelser og andre former for bedring av lønns- og arbeidsvilkår,

b. å tilsette noen i ledig stilling på bedre vilkår enn fastsatt i gjeldende tariffavtale eller regulativ,

eller om tariffavtale eller regulativ ikke finnes, på bedre vilkår enn fastsatt i en på stedet gjeldende tariffavtale mellom

Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, 10 oktbr. Nr. 3.

eller, om heller ikke tariffavtale av sist nevnte art finnes, på bedre vilkår enn de som før gjaldt for stillingen,

c. å gi en som går over fra en stilling til en annen stilling av samme art innen samme yrke og sone, bedre vilkår enn i hans tidligere stilling, med mindre det ved tariffavtale eller regulativ er fastsatt en høyre lønnsats for stillingen ved den nye bedrift,

d. å sette bort i akkord, når prisene ikke er tariffestet, et arbeid med et forutsatt akkordoverskott som ligger høyre enn det som de faste akkordtariffer på stedet for medlemmer av Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon gir for tilsvarende arbeid,

eller, om en ikke har slik fast akkordtariff på stedet, å gjøre akkordavtale som vil gi et urimelig høgt akkordoverskott,

e. å garantere at et akkordarbeid skal gi en minstefortjeneste pr. time som ligger over gjeldende timelønn, uten at dette har heimel i tariffavtale,

f. å gi produksjonspremie uten som vederlag for tilsvarende produksjonsauke.

§ 3. Budet i § 2 er ikke til hinder for

a. at det blir gjennomført indeksreguleringer som kan kreves i medhold av tariffavtale eller regulativ,

b. at det blir gitt dyrtidstillegg som kan kreves i medhold av tariffavtale eller regulativ,

c. at det blir gitt alders-, ansiennitets- eller opprykningstillegg som kan kreves i medhold av tariffavtale eller regulativ, og er fastsatt med bestemte beløp etter visse tidsrom,

d. at en bedrift med tariffestede minstelønnsatser kan gi den enkelte arbeider personlige tillegg etter dugleik og tjenestetid i bedriften når tillegget er i samsvar med fast og påviselig praksis, og lønnsnivået ved bedriften ikke derved blir auka,

e. at det blir gitt lønnsauke som er godkjent av Riksmeklingsmannen.

§ 4. Ingen må uten godkjenning av Riksmeklingsmannen

a. gi eller ta imot høyre lønn enn den som følger av gjeldende tariffavtale eller regulativ,

b. gjennomføre nye eller endre eldre tariffavtaler eller regulativ,

c. betale tantieme, gratiale eller andre vederlag av lignende art med større beløp enn gjennomsnittet for årene 1938 og 1939.

§ 5. Lønninger som er åpenbart urimelige kan settes ned av en nemnd med Riksmeklingsmannen som formann. Nemnda har ellers to medlemmer som med varamenn blir oppnevnt av vedkommende

10 oktbr. departement, et medlem med varamann etter framlegg av Norsk Arbeidsgiverforening og et medlem med varamann etter framlegg av Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon.

§ 6. Føresegnene om håndheving av prislovgivningen gjelder tilsvarende for håndhevingen av reglene i denne lov, likevel slik at Riksmeklingsmannen trer i stedet for Prisdirektoratet.

§ 7. Kongen kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne loven.

Gjoremål som Riksmeklingsmannen har etter denne lov, kan med samtykke av Departementet overføres til kretsmeklingsmennene eller særskilt oppnevnte meklingsmenn.

§ 8. Enhver har plikt til å gi de opplysninger meklingsmyndighetene krever for å gjennomføre loven og de forskrifter som blir gitt med heimel i § 7.

Likningsmyndighetenes taushetsplikt fritar ikke for å gi opplysninger etter første ledd.

§ 9. Den som bryter de bud som er gitt i eller med heimel i denne lov eller som medvirker til det, straffes med bøter eller fengsel i opp til tre måneder, eller med begge disse straffer.

Forsøk straffes som gjort gjerning.

For uaktsom handling er straffen bøter.

§ 10. Denne loven tar til å gjelde straks. Den gjelder til utgangen av 1947.

Lønnsauke som har funnet sted etter 15 august 1947 og som ikke er i samsvar med reglene i §§ 2—4, taper sin gyldighet fra den dag loven tar til å gjelde.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 oktober 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

Lov nr. 2 av 6 juni 1947 om Statens lånekasse for studerende ungdom trer i kraft fra 1 november 1947.

10 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers §§ henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a) etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3 første ledd og § 4 til 0 og 10 oktbr. etter § 3, annet ledd, til 500 daa, samt
 b. etter jordkonsesjonslovens § 1, første ledd, til 0 og etter § 1, tredje ledd til 100 daa. for Røyken herred, Buskerud fylke.

II. Kongelig resolusjon av 21 juli 1917 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrenser oppheves for så vidt angår Røyken herred.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

10 oktbr.

Den frist som i lov av 7 juni 1918 om betinget fritaking for skatteplikt av assurancegevinst ved forlis eller tap av skip § 1, første ledds siste punktum, jfr. lov av 16 juli 1920 § 2, er fastsatt for anskaffelse av ny tonnasje gjennom kontrahering eller innkjøp, forlenges i medhold av sistnevnte lovsted til utgangen av 1949.

Kongelig resolusjon.

10 oktbr.

Med hjemmel i mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd bestemmes:

§§ 2 og 10 i kongelig resolusjon av 15 august 1947 om investeringsfond for skogbruket skal lyde slik:

§ 2. Cellulose-, tremasse-, papir-, papp- og kartongfabrikker plikter å betale avgift til fondet på kr. 6 pr. m³ tømmer og kubb fast mål for alt virke som leveres til bedriften i tiden fra 1 september 1947 til 31 august 1948. Dersom de nevnte treforedlingsindustrier i dette tidsrom får levert i alt 3,5 mill. m³ tømmer og kubb, skal avgiften være kr. 8 pr. m³ tømmer og kubb fast mål. Tvist angående spørsmålet om hvor meget treforedlingsindustrien har fått levert avgjøres med endelig virkning av en nemnd hvor 2 medlemmer oppnevnes av Norges Skogeierforbund, 2 medlemmer av Norges Treforedlingsråd og 3 medlemmer, hvoriblant formannen, oppnevnes av Kongen. Formannen skal ha de for høyesterettsdommere foreskrevne egenskaper.

For kjøpt tømmer og kubb som er framdrevet av selgeren, antas levering å være skjedd når tømmeret er innmålt til kjøperen.

§ 10. De innkomne midler med fradrag av omkostninger som er forbundet med innkrevingen og utbetalingen skal brukes i sin helhet til investeringstilskudd til de skogeiere som leverer tømmer og kubb i driftsåret 1947—48. Skogeierne tilkommer kr. 3 pr. m³ virke som er berettiget til investeringstilskudd. Dersom industrien etter § 2 skal betale kr. 8 pr. m³, tilkommer skogeierne kr. 4 pr. m³ virke i investeringstilskudd. Beløpet skal tilstilles hvert enkelt matrikelnummer.

10 oktr. 30. Tilskuddet betales foruten for sliptømmer og kubb, også for skurtømmer og spesialtømmer av gran og furu.

Investeringstilskuddet skal så snart beregningen er gjennomført, settes på konto for hvert matrikkelnummer som tilkommer tilskudd. Det vil bli bundet til bruk i rasjonaliseringsformål på vedkommende skogeiendom i form av veibygging, kojebygging o. l.

Nærmere regler om utbetalingen og anvendelsen treffes av Landbruksdepartementet.